

Tichá pošta

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách, na který si budeme připomínat den reformace, vítám Vás slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 33, 12-15)

12 Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem, lidu, jež si zvolil za dědictví.

13 Hospodin se dívá z nebe, vidí všechny lidské syny,

14 ze svého pevného trůnu shlíží na všechny, kdo obývají zemi.

15 On utvořil srdce každého z nich, on též rozumí všem jejich skutkům.

Píseň: EZ 63 - Hrad přepevný jest Pán Bůh náš

Modlitba

Hospodine, králi všech věků důstojný, vše se promění, ale ty zůstaneš tentýž. Připomínáme dnes Tvou věrnost. Ty jsi zaslíbil svému lidu skrze své proroky Krále spravedlnosti, který vše přivede k dokonalosti. Ty jsi jej zalíbil i prorokům samotným, aby jejich těžké životy došly svého cíle. Ty jsi jej, Svého jediného Syna poslal nyní na konci času – a on šel sám, ze své vůle, mezi nás. A snášel úděl proroků. Od kněží i králů byl zavržen, i když byl sám král i kněz. Prosíme Tě pro jeho krev: Vysvobod' nás od našich vin a očist'. Abychom byli mezi těmi, kteří v něj nepřestali doufat navzdory tmám tohoto světa. Abychom byli těmi, kteří jej vítají svými slovy i skutky. Abychom byli mezi těmi, kteří vejdou do jeho království, kdo jsou pozváni na hostinu Beránkovu. Amen

I. Čtení (1. Královská 19)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 6 - Opravdové odpočinutí)

Viděli jste někdy žebráka? Kde sedává? Chodívá tam hodně lidí, nebo málo – nebo se mu raději vyhnou?

Jakým symbolem jsou označeny prostory a prostředky pro postižené lidi?

Jsou jenom žebráci a mrzáci ti, kdo potřebují „postavit na nohy“?

Musí dnes chromí zůstat před kostelem nebo modlitebnou – nebo mohou dovnitř na bohoslužby? Co jim ve vstupu na bohoslužby brání dnes?

Pomůže dnes potřebným, když budeme jen dokola opakovat „ve jménu Ježíše Krista“?

- něco se svázanýma nohama – chromost – přisednout si na jinou židli, dojít na záchod...

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 712 - V tvé síle, Pane Bože můj, všem bouřím vzdoruji

Kázání (1Kral 19, 11-12)

11 Hospodin řekl: „Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem.“ A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl.

12 Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný.

Bratři a sestry, milí přátelé a hosté

Někdy přijdou události, které nám naprosto změň život. Třeba dopravní nehoda, finanční krize nebo válka, která nám zničí všechny sny. Z minuty na minutu naše pečlivě promyšlené životní plány naprosto ztratí cenu. Nic není, jak bylo, a my sami netušíme, co budoucnost přinese. Podobné zemětřesení v životě zažil mladý Martin Luther, když byl na cestě ze svého rodného města na univerzitu. Cestou jej zastihla silná letní **bouřka** a těsně vedle něj udeřil blesk. Po tak blízkém setkání se smrtí se vyděšený Martin Luther Bohu zavázal, že radikálně změň svůj život – vstoupí do kláštera a stane se mnichem. Právě tam se Luther poprvé setkává s Biblií. Boží slovo, které později nazývá „*milovanou Biblií*“, a to se mu stává základem a normou jeho víry, života i kázání. „*Milovaná Bible*“, jak ji Luther nazýval, byla pro něj tak důležitá, že byl pro ni ochoten riskovat i vlastní život.

V dnešním biblickém příběhu vidíme také proroka Eliáše, který prožívá Boží přítomnost, a to mocným a proměňujícím způsobem. Není na nějakém pohodlném místě, ale uprostřed **bouře** – a to doslova. Uprostřed životních bouří se často ptáme, **kde je Bůh**. Cítíme se opuštění, osamělí a zmítaní v **rozbouřených mořích našich okolností**. Přesto nás příběh o Eliášovi ujišťuje, že Bůh je v našich bouřích hluboce přítomen.

Eliáš se doslovně ocitl v bouři na hoře, ale také v metaforické bouři – **strachu a zoufalství**. Jezábel, zlá královna, mu vyhrožovala smrtí a on utíkal o život. Právě v tomto okamžiku strachu a nejistoty se Bůh rozhodl zjevit se Eliášovi. Bůh nebyl v silném větru, který roztrhal hory a tříštil skály, Bůh nebyl ani v zemětřesení, které budí veliký respekt před přírodou, Bůh nebyl ani v ohni, kterého se dotknout nedá. Místo toho byl v jemném **šepotu**, který následoval. Toto je mocná připomínka toho, že Boží přítomnost není vždy dramatická nebo velkolepá, ale často se projevuje v tichu a šepotu, který následuje po bouři.

Život není jen o pohodlí, ale také o **proměně**: Eliáš po setkání s Bohem na hoře nebyl stejný Eliáš. Byl posílen, povzbuzen a dostal nové poslání. Podobně, když zakoušíme Boží přítomnost v našich bouřích, nemáme zůstat stejní. Máme se obnovit, reformovat, transformovat. Máme růst a stát se podobnějšími Kristu.

Bůh není pouze tichým pozorovatelem, který nás sleduje, jak bojujeme a plnými doušky si to užívá. Ale naopak místo toho se aktivně účastní, vede nás, posiluje a využívá třeba tichý hlas znějící v bouři k tomu, aby nás **formoval**. Stejně jako hrnčír používá tlak k tvarování hlíny do krásné nádoby, tak Bůh používá tlaky našich bouří k tomu, aby nás formoval do lidí, jaké z nás chce mít.

Bůh nás neopouští, když jde do tuhého. Místo toho zůstává s námi a prochází s námi bouří, stejně jako to udělal s Eliášem. To má být pro nás uklidňující poučení, zvláště když se cítíme přemoženi našimi okolnostmi.

Když jsme uprostřed bouře, je snadné soustředit se na vítr, zemětřesení a oheň, a přitom lehkou zapomenout na Toho, kdo je ovládá a má ve své moci. Přesto, stejně jako Ježíš utišil bouři pro své učedníky, může dnes **utížit** naše bouře. Jestli toužíme utížit bouře, měli bychom se učit Mu důvěřovat, věřit, že je s námi a že má moc nás přivést skrz nebezpečím.

Jak víte, na konci Elijášovy cesty, na prastaré hoře Chorébu, promluvil Bůh nakonec hlasem tichým, jemným. A je to beze sporu jedno z největších míst Zákona; jako je i Eliáš beze sporu největším prorokem. A přece: Promluvit hlasem tichým, jemným – ať se nikdo nehněvá, to by teď mohl klidně někdo z vás, nebo já. Tichým hlasem přece mluví někdo, kdo nechce rušit druhé, nebo někoho vzbudit. Ale tichý hlas je dobrý i na to, aby právě promlouval k danému člověku. Tiché slovo je určeno na to, aby zasáhlo podstatu našeho vnitra. Mohu tady z kazatelny řvát a křičet, jak chci, ale pokud se nás nedotkne tichý **hlas Boží**, každé slovo z mých úst může být mrtvé.

A proto spolu s Eliášem věříme, že když Bůh na konci mluví tichým, jemným hlasem – mluví tak ne proto, že by jinak neuměl. Mluví tak pouze proto, že chce oslovovat konkrétního člověka. My věříme tomu tichému hlasu, protože před ním jde vichr, zemětřesení a oheň. Nikoliv nářky a výmluvy.

Milí bratři a sestry.

Příkladem tichého hlasu může být jen jednoduché povzbuzení a ujištění o identitě ve smyslu: „*Jsi mé milované Boží dítě. Držím tě za ruku a postupně tě učí důvěřovat.*“

Bůh nám každý den ukazuje **bažinu**, ve které máme namočené kotníky, a ač se snažíme, nemůžeme ven. A tak nám Pán říká, ať se přestaneme dívat do bažiny. Zaměřme svůj zrak, uši, ruce i srdce na Pána Boha. Upněme se na něho. On je naše záchrana. I když děláme chyby, Božím cílem není nás srazit, ale ukázat nám cestu ven.

Slovo Boží, i když jen tiché, ale přece slyšitelné je jak moc předivná, která nás tiše obestírá. Amen

Modlitba

Náš Bože, říká se, že nemáš hranice, a my doufáme, že to tak opravdu je. Že tě můžeme potkat, kdekoli zrovna jsme. Kdokoli jsme. Není to ale jen tak – setkání, i když snad očekávané, je nakonec stejně většinou nečekané. Víím, že se hledáme navzájem. Prosím, promlouvej k nám, buď i naším tichým hlasem. Amen.

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 620 - Moc předivná nás tiše obestírá

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Všemohoucí Bože, tys poslal svého Syna Ježíše Krista, aby s tebou smířil celý svět. Proto Tě dnes prosíme, aby si panoval na tímto světem, nad církví i nad našim domem. Dej, abychom v tom, v čem kulháme na obě strany, jsme se rozhodli pro to, co je správné. Abychom dobré ze srdce přijali, zlé odmítli bez ohlížení zpět.

- Prosíme Tě, ať tvůj Duch vzbudí v každém společenství hlad a žízeň po jednotě v tobě.
- Prosíme naplň nás pravdou, pokojem a hlásáním dobré zvěsti evangelia. Tam, kde je naše víra porušena, očisti ji, kde sami bloudíme, ukaž nám směr, tam kde svědčíme o tom, co je správné, posiluj nás, tam kde vidíme nouzi, dávej nám pochopení a moudrost k řešení.
- Prosíme Tě, Bože, navzdory naší slabosti dej, abychom na zemi naplnil tvoji vůli a mohli Tobě sloužit v harmonii, dávej nám sílu k hledání tvých cest.
- Prosíme Tě, abychom se dokázali dělit o vše, co jsi nám dal. Probuď v každém z nás svůj soucit a lásku. Daruj nám sílu a odvalu, abychom ve svém okolí usilovali o spravedlnost, ve svých rodinách dávali zavládnout pokoji, nemocným a umírajícím abychom přinášeli útěchu.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 578 - Studně nepřevážená všech božských milostí

Slůvko dětí

Posláni (Žd 3, 15)

15 *Je řečeno: „Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru!“*

Požehnání (Nm 6, 24-26)

24 *„Hospodin tě požehná a ochrání tě,*

25 *Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,*

26 *Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.“*

Píseň: EZ 714 - Někdo mě vede za ruku, když bojím se jít tmou